

ת"פ 23296/08/13 - מדינת ישראל נגד יוסף אבו זהרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-08-23296 מיום 19 מרץ 2014

מדינת ישראל נ' אבו
זהרה(עוצר)
בפני כב' השופטת הדסה נאור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

יוסף אבו זהרה (עוצר)

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד נורית פרחי ומר מיכאל קיגל, מתמחה

ב"כ הנאשם - עו"ד מירן גروس

הנאשם בעצמו

הדין מתורגם לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודהתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. לעבירה זו לא נלו עבירות נוספות. דא עקא, את העבירה ביצע הנאשם שעה שעונש מאסר על תנאי 3 חודשים היה תלוי ועומד כנגדו בגין עבירה דומה שביצוע בדיק שנה לפני ביצוע העבירה עליה הוא נדונ היום.

המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל, להפעלת המאסר על תנאי במצבר, וכן מאסר על תנאי וקנס.

עתירתה מבוססת על הפגיעה בערכיהם המוגנים של ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את הנסיבות בשעריה, את הערך של הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, ועל הצורך להגביר את הפיקוח של גורמי הביטחון מפני השווים הבלתי חוקיים.

המאשימה הントה לפסיקה המנחה, לפיה מתחם העונש ההולם בעבירות אלה נע בין חודש ל-6 חודשים מאסר בפועל, ובהתחרש בכך שמדובר בעבירה נוספת שבוצעה בתוך תקופת התנאי, ביקשה שתקופת המאסר שוטט בגין עבירה זו יהיה במרכז המתחם ההולם.

ב"כ הנאשם מנגד, עתרה להארכת המאסר המותנה מפני הסמכות הננתונה לביהם"ש מכח ס' 56 לחוק העונשין.

עמוד 1

לטענה, הנאשם נכנס לישראל לצורכי עבודה בלבד, ולהוכחת טענתה הפנתה להודאת הנאשם במשפטה מיד עם מעצרו. ובמיוחד טענה שראוי במקרה זה לדוחות את עמדת המאשינה ולאחר מכן את עתרתה בהתחשב במצבם הבריאותי של ההורים הסובלים ממחלה לב ומחלות נלוות כפי שעולה מסמכים רפואיים שהתקבלו לגבי כל אחד מהם. לחיזוק טענתה כי כך ראוי לנוהג במקרה זה, הפנתה לגזר דין שיצא תחת יד"י בתאריך 8.1.14 בנת"פ 31934-03-13.

אין חולק לגבי הערכיהם המוגנים שנפגעו ולעובדה כי מתחם העונשה ההולם נע במסגרת ההנחה שיצאה מ לפני ביהם"ש המחוון.

שאלה האם בנסיבות המקירה יהיה זה נכון לעשות שימוש בס' 56 לחוק העונשין ולהורות על הארכת המאסר המותנה. בת"פ 31934-03-13 בעת שהוריתי על הארכת המאסר המותנה, צינתי במפורש שמדובר במקרה חריג בנסיבותיו, ולא מצאתי שנסיבות המקירה שלפני דומות לו במעט לנסיבות החיריגות במקרה שם.

טענה של הורים הסובלים מחלות שונות עולה חישות לבקרים בטיעוני נאים בעבירות אלה, ואין בנסיבות הרפואיות שהגשו כדי להצביע על מקרה חריג כפי שהוא במקרה בו כאמור חריגתי ממתחם העונש ההולם והוריתי על הארכת המאסר המותנה.

כבר בתיק הקודם התייחס ביהם"ש לזלזול שמזלזל הנאשם בהוראות ביהם"ש, ודומה כי כניסה לישראל כעונה שמאסר מותנה תלויה ועומדת כנגדו מצביע שוב על אותה עוזת מצח של הנאשם ככלפי רשות החוק במדינת ישראל.

משכך, לא מצאתי לסתות ממתחם העונש ההולם, על כן אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 45 יום.
2. אני מפעילה את עונש המאסר על תנאי של 3 חודשים במצטבר לעונש המאסר שהוטל, כך שעל הנאשם יהיה לרצות עונש מאסר בפועל של 3 חודשים - 45 ימים, בגיןימי מעצרו מיום 12.8.13 עד ליום 20.8.13.
3. מאסר על תנאי של 3 חודשים וה坦אי הוא שהנ禀 לא יעבור את אותה עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

בהתחשב בתקופת המאסר שהוטלה ובמצוות הכלכלי של הנאשם, אני נמנעת מהטלת קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחר מתן גזר הדין בבקשתו ב"כ הנאשם לעכב את ביצוע גזר הדין לטורף הגשת ערעור מאחר שמדובר בתקופת מאסר קצרה, והנאשם התמיד להגיע לדזני ביהם"ש. ב"כ המשימה מתנגדת, כשלעצמה סיכון הערעור אינם גבוהים, בהתחשב בתקופת המאסר על תנאי שהופעלה.

אכן ספק אם ביהם"ש יתעורר בגין דינו של הנאשם, מהኒומוקים שהעלתה ב"כ המשימה, אך מנגד, יש לקחת בחשבון את העובדה שב"כ הנאשם בבקשתו להאריך את המאסר המותנה, ותקופת המאסר שהוטלה על הנאשם הינה קצרה בהתאם להלכת שורץ רצוי לאפשר לערכאה נוספת לבחון את גזר הדין.

עם זאת, בהתחשב בנסיבות האובייקטיביים להבאת הנאשם לריצוי מאסרו, אני מורה על עיכוב ביצוע המאסר עד תאריך , אך זאת כנגד הפקדת הערבויות כדלקמן:

1. תנאי הערבות שהופקדו בתיק זה ימשיכו לחול עד סיום ההליכים בפני ערכאת ערעור.
2. הנאשם יפקיד בזמןן סך של 8,000 ₪.
3. הנאשם ימציא 2 ערביםצד ג' בטוחים ע"ס 8,000 ₪ כל אחד.
4. הנאשם יחתום על התcheinבות עצמית בסך 8,000 ₪.

אם יעמוד הנאשם בתנאי הערבות יישוחרר, יתייצב לריצוי עונשו ביום 23.4.14 בשעה 08:00, לאחר תיאום עם שלוונות שב"ס, אלא אם כן, תינתן החלטה אחרת ע"י ערכאת ערעור.

ניתנה והודעה היום י"ז אדר ב תשע"ד, 19/03/2014 במעמד הנוכחים.